

advare imod, idet jeg — i Modsætning til den højtærede Minister, der mener, at det vil være gavnligt at arbejde for dette — tror, at det vil være uheldigt, idet der saa vil komme den Betragtning frem, at dette ændrede Præsteløfte skulde være bindende i Bogstaven. Og jeg holder paa den Aandsfrihed indenfor vor Kirke, at det netop ikke skal være bindende i Bogstaven, men at vi har Bispeembedet til til enhver Tid at skønne over, hvorvidt de Afvigelser, der maatte forekomme, er saadanne, at de maa siges decideret at ophæve Muligheden for, at vedkommende kan være Præst i vor Folkekirke. Jeg vil derfor fraraade, at man tager den Sag op; det vil volde stort Besvær at føre den igennem. Man staar utvivlsomt her ved et Punkt, hvor vor Kirke er uheldigt stillet, idet Ritualforandringer skal foregaa efter Forhandlinger mellem Biskopperne og Ministeriet. Det er et Punkt, hvor der, som jeg tidligere har peget paa, trænges til en Forandring, saaledes at vor Kirke som Helhed kan komme til at gøre sin Indflydelse gældende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Povlsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Povlsen: Den højtærede Kirkeminister udtalte, at jeg var jo Minister, før den saakaldte Borgfred blev sluttet. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at da stod Verden ogsaa i Brand rundt omkring, og det var vort Ønske ogsaa da ikke at kaste Spørgsmaal ind i Forhandlingen, som kunde virke skilende i det danske Folk. Saa læste den højtærede Minister Brevet fra Thorvald Knudsen op igen, men der var jo ikke en Tøddel deri, der var anderledes, end jeg havde læst det op. Jeg kender ikke de Samtaler, der er gaaet forud, og det gør den højtærede Minister heller ikke. Det er imidlertid heller ikke dem, der bliver staaende; det, der bliver staaende, er dette klare Forbehold, hvorunder Thorvald Knudsen har aflagt Præsteløftet, idet han tager Forbehold med Hensyn til alle Enkeltheder i de symbolske Bøger, og jeg er meget veltillfreds med den Tilslutning, dette har faaet. Herefter kan dette Forbehold altsaa tages af alle teologiske Kandidater.

Kirkeministeren (Appel): Jeg skal ikke forlænge denne Diskussion. Kun har jeg Lyst til at spørge det ærede Medlem, om han ikke selv tog det samme Forbehold, da han underskrev Præsteløftet. Det vil

jeg antage. Men hvis det er Tilfældet, saa er det jo ikke nogen ny Sag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Povlsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Povlsen: Jeg udtalte netop før, at det gjorde jeg. Jeg sagde nemlig, at ethvert tænkende, redeligt Menneske maatte tage dette Forbehold. Men det, der gør den store Forandring, er dette, at her har vi faaet det tydeligt og klart udtalt, og at det er godkendt af Biskoppen og godkendt af Ministeren. Det har ikke været den almindelige Opfattelse i det danske Folk, idet man har klynget sig til dette Præsteløfte. Nu ser man, at man har klynget sig til et Halmstraa, og det kan man ikke blive ved med.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Maa jeg spørge det ærede Medlem Hr. Povlsen, om han mener, at dette Forbehold gør, at Hr. Pastor Thorvald Knudsen vil være værnet imod, at der sker en Indskriden imod ham, saafremt han kommer i vitterlig Uoverensstemmelse med Bekendelsesgrundlaget i vor Kirke?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Povlsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Povlsen: Ja, det mener jeg ubetinget, at han vil være værnet imod.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Saa længe vi har Bispeembedet i vor Kirke, vil det være ganske umuligt, at han skulde være værnet, og hvis en Biskop paa den Maade skulde fravige, hvad der er hans aabenbare Pligt, vil Sagen paa anden Maade sikkert blive rejst, saaledes at det vil blive vitterligt, hvordan vor Folkekirke er.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Simonsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Simonsen: Den højtærede Justitsminister forsøgte atter med Hensyn til Fængselsarbejdet at etablere et Modsætningsfor-